

† ANDREJ EINŠPIELER,

prvoboritelj slovenski-koroški, rojen 13. nov. 1813, v mašnika
posvečen 1837, umrl 16. januarja 1888.

ELEGIJA.

Oj sada ga tužna
Crna zemlja ljubi,
Crna zemlja ljubi,
I travica grli.

Srb. nar. pes.

Zaplakali so dnes zvonovi,
In ž njimi Vila Korotanska,
In ž njo junaški nje sinovi,
In vsa pokrajina slovanska.
In koder se njih jok zglasí,
Se solza britka zablestí,
In srca vsa ti pokajo,
In prsa vsa ti stokajo, — —
In k nam privèl je tožni spev,
In je rodil grenak odmev,
Ko tožno so zaklenkali,
Smo jim s solzó odbrenkali,
In vendar mir oznanjajo,
In večni mir zazvanjajo,
Znamèč v solzah pokoj sladak,
Ki vživat ga je šel junak.

Junák je slavni onemagal,
Ki stokrat je ponosno zmagal,
Ki stokrat sredi zvestih svojih,
Vodnik junaški v ljutih bojih,
Zastavo sveto dvigal je,
In ž njo sinove vžigal je,
Sedaj pa vlega se počivat
In zmago vživat!
Za njim ti plačejo zvonóvi,
In ž njimi Vila Korotanska,
In ž njo junaški nje sinovi,
In vsa pokrajina slovanska.
Za njim borilcev četa plaka,
Ker ni ga, ni ga več junaka,
Čegar navdušeno srcé
Gorkó je vtripalo za nje,
Ljubilo in branilo jih,
Netilo in krepilo jih. —
To hrabro srce zanje vneto
In v njem vklesáno géslo sveto
Doslé jim je bila zastava;
Pod njo branili so si prava.
Oj balí so se je sovragi,
Ker je vihrala vedno k zmagi!
In zdaj počiva!
In v sé je srče smrtna njiva.

Oj, to živo, krepko srcé
Ti črna prst poseblješ v sé,

In razkrojiš to gorko kri
V neznatno grudico prstí!
Že toliko si src požrla,
Nam toliko junakov strla,
Oj, vsaj le-tó srcé junaško
Nam pusti, ti poljé mrtvaško!
Lí v tvojej tëmi naj razpada
Vsa ta ljubezen — živo-mlada?
Ta ogenj svetli in žaréči
Naj li ugasne v tvojej ječi,
In svete misli, božji vzóri?
Povej mi, črna prst, govóri!

Ne čuje glas se z grobnih vrst,
Molcé redí se črna prst,
Junaka, bela smrt, si strla,
Srcé mu črna prst požrla.
Požrešno brezdnó temne jame
Pa vzorov jasnih nam ne vzame.
Le kvišku, kvišku, bratje čvrstí,
Oh, k črni prsti, k črni prsti!
Skopljimo jo in razgrebimo
In ž njo slovenska tla zgnójimo.
Kalf, ki v njej so zakopane
Nam poženite v beli dan;
Bodočnost srečna ž njih nam vstane!
Te črne prsti dom temán
Nam ne zakoplje vzórov svetih
V junaškem srcu prej razgretih.
Še nam žaré, še nam plamté
In svetih sklepov nam budé. — — —

Andrejevega groba mesto
Nam bo vžigálo srce zvesto;
In njega srca črna prst
Požene novi, živi brst.
Iž njega vzraste nam drevo,
Pod njim Sloven se senčil bo:
Móž slavnih vzore bo prevdarjal
In ž njimi srce si ožarjal;
Ideje svete, starodavne
Vzrodé mu v duši sklepe slavne.
Očetov svojih zróč spomin
Se dvigne ti slovenski sin:
Borit se za domačo trato,
Krst častni in svobodo zlato!

I. Sovran.

*Cena: Za celo leto 1 gld. 60 kr.; za pol leta 80 kr. Uredništvo in upravništvo
je v Marjanišči.*

Izdajatelj, lastnik in urednik dr. France Lampe. Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.